

Angst versus Liefde.

De afgelopen dagen is het thema angst weer actueel, niet in mij maar ik zie zoveel bange mensen overal, angst voor vaccins, voor de gevolgen van de vaccins, voor de maatregelen, voor tekort, voor honger, voor verlies van huis of baan, voor de verkeerde leiders, voor de toekomst.

Vanmiddag gingen we even mediteren, om de onrust die ik al dagen voel wat te kunnen laten wegstromen.

We mediteerden eerst om volgens het derde boek van Christina von Dreien alles los te laten wat ons niet meer dient. Alle verstrikkingen, implants etc etc. Het werkt heel goed we voelden beiden dat er van alles in ons lichaam gebeurde. Daarna besloot ik naar mijn harthuis te gaan, daar ga ik altijd naar binnen via een uitgesleten marmeren trap, niet diep, een paar treden maar. Dan sta ik in een hal, waar een jaar of drie geleden opeens een 5 puntige ster op de vloer verscheen Een pentagram dus. Het pentagram is volgens een bepaalde visie het machtige teken van de overwinning in Christus, van de onsterfelijkheid van de god-mens. Het is het symbool van de ster van Bethlehem.

Het pentagram is ook het kenmerkende symbool van de hemelse mens, de volmaakte mens. Getekend door Leonardo da Vinci. De pentalpha, samengesteld uit vijf letters A, was bij de Grieken het embleem voor Hygieia, de godin van de gezondheid. De vijf samengestelde letters A vormen tevens het begin van het alfabet, de alpha, het begin van het volstreckte hogere leven.

Het pentagram was het teken van Pythagoras en zijn school. Pythagoras, een grote ingewijde in de mysteriën, symboliseerde met dit teken de gezondheid van lichaam en ziel. En er wordt gezegd in de mysteriën dat het kruis en het pentagram bij elkaar horen zoals lichaam en ziel.

De pythagoreërs beelden het pentagram uit volgens de gulden snede, de volmaakte maat. In de tijd van Pythagoras toonden de wanden van de beroemde tempel van Delphi onder andere het beroemde houten beeld van de letter E, de vijfde letter, dat de wijzen hadden gewijd als zij eenmaal in de tempel tezamen gekomen waren.

Als wij de mens als een pentagram tekenen, dan zien wij voor ons het hoofd, de armen en de benen. Samen stellen zij de vijf zielen aanzichten en kwaliteiten voor van de boven mens, de zielenmens, de tempelmens.

Zo stelt de vijfpuntige ster of vijfhoek de vijf ledematen van de mens voor en de reden hiervan is dat manas, de denkende mens, het vijfde beginsel

is. Daarom is de vijfhoek het zinnebeeld is van de mens, de geest-ziel-bewuste mens.

In deze visie gaat het erom dat de symbolen werkelijkheid worden in ons. Een symbool heeft alleen waarde indien het tot realiteit gevoerd wordt. De mens die het pentagram in zijn microkosmos, in zijn eigen kleine wereld heeft verwerkelijkt, heeft de dood overwonnen. Dan staat hij op het pad van transfiguratie. De dood is synoniem aan angst.

Dit is dus een mooie verklaring van de betekenis van het pentagram en dan is het een positief symbool. Maar het symbool wordt ook gebruikt door kabbalisten en occulte wetenschappers, en in occulte rituelen. Dus ik voelde me er altijd enigszins onzeker over, waarom is het hier in mijn hart en wat betekent het voor mij? Ik stelde dit keer de vraag en kreeg direct een helder antwoord: symbolen zijn in de basis allemaal neutraal, de betekenis die ze in de loop der tijd hebben gekregen is door de manier waarop ze gebruikt zijn door de mensen. Swastika's zijn symbolen die oorspronkelijk een mooie betekenis hadden, maar doordat het symbool is gebruikt door een groep met een zeer slechte reputatie, kleeft dat nu ook aan dat symbool. Vergeet niet dat symbolen inderdaad 'taal' zijn. Je kunt er op universeel niveau mee communiceren, ook met wezens van andere planeten. De kunst is om je niet te laten beïnvloeden door de betekenis die eraan is gegeven door de verschillende groepen die dat vaak met een negatief doel deden. Voel in je hart wat het betekent voor jou en als je goed voelt zul je de universele betekenis kunnen voelen. Ik ga wel altijd even op de ster staan en voel dan een verbondenheid met alles om me heen die alles heel licht en aangenaam maakt.

Hierna aarzel ik, waar zal ik vandaag heen gaan? Ik kan kiezen uit, mijn park, het bos, de weide, de heuvels, het strand, het bos waar mijn harthuis staat en waar de huizen van alle mensen die ik ken verspreid staan. Ik kan in de hal met de ster op de vloer kiezen uit verschillende deuren. Een deur gaat naar de Arcturians, door een lange gang met nissen en bijzondere ruimtes, openluchtzalen met vogels waar ik dan doorheen wandel, kom ik in een ruimte waar ik altijd ontmoetingen heb met mijn Arcturiaanse familie. Er is ook een deur naar de binnenaarde waar de Agartha's zijn en een hele wereld, waar ik samen met mijn gids heen ging toen hij me wilde laten zien waar de schepen en vliegtuigen terecht komen die van de aarde verdwijnen zonder een spoor. Er is daar een deur naar buiten het heelal in en vandaar kan ik vliegen naar de planeten, ik kan kiezen welke ik wil bezoeken, hoewel op Mars werd me ooit de toegang geweigerd. Ik ga graag naar de Pleiaden omdat ik daar ook heel veel dierbaren heb wonen. Zij steunen mij (iedereen die van een andere planeet naar de aarde kwam voor deze transformatie) en geven me veel energie als ik bij hen ben. Het daar zijn is altijd een feestje.

De laatste deur die in mijn hal zit gaat naar een tropisch regenwoud. Daar heb ik altijd bijzondere ontmoetingen met dieren en krijg ik lessen van de

dieren. Waarschijnlijk is dit zo omdat ik altijd al een speciale band heb met allerlei dieren. Ik kan met ze spreken (in mijn hart) kan ze soms opsporen als ze verloren gelopen zijn, of kan hun wensen beluisteren als ze ziek zijn of ergens iets willen laten weten aan hun eigenaars. Er is een tijd geweest dat ik veel met dieren werkte en van hen te horen kreeg dat ik deze capaciteiten nog niet voor mensen mocht gebruiken (remote viewing bv) dat zou later wel gebeuren. Nu het werken met dieren gebeurt eigenlijk bijna niet meer, en met mensen is het volop begonnen.

Ik besloot naar het tropisch regenwoud te gaan. Ik doe de glazen deur open die zwaar is beslagen door het vocht en loop dan het pad op dat slingert tussen twee rivieren vol planten en drijvend hout en hoge rietkragen, ze worden omzoomd met bossen en struiken en heel veel slingerende planten. Het pad is zanderig en op sommige plaatsen modderig. Er zijn allerlei geluiden te horen, vogels, krijsende apen, en allerlei geluiden die ik niet kan thuisbrengen. Ik loop heel rustig door, gek genoeg ben ik altijd blootvoets als ik daar loop. Er zijn uitstekende boomwortels en takken die diep doorbuigen, en scherpe grassen, en stekelige planten, maar ik heb me nog nooit verwond.

Ik loop het steeds dichterbij wordende bos in en plots kronkelt een lange armdikke slang op me af. Ik sta stil en voel hoe mijn hart bonst in mijn keel. Nee ik ben niet bang zeg ik tegen mezelf. De slang is heel dichtbij gekomen en kijkt me doordringend aan, zijn ogen zijn purper met geel heel vreemd. Zijn vel is rood -goudbruin met gele en zwarte strepen als ringen om zijn lijf. Ik kijk het dier aan, en dan weet ik het weer, ik focus op mijn hart en stuur die energie naar het dier. Ik zie hoe hij ontspant. Je was even bang, zegt hij dan, met een wat slepende stem. Ja zeg ik, maar toen herinnerde ik me weer dat ik helemaal niet bang hoeft te zijn. Jullie doen niets zolang ik niet bang ben. Klopt zegt de slang. Hij zegt je weet het wel, en toch steekt die angst nog steeds even de kop op. Ja knik ik. Hij zegt dat komt door de sferen waar de aarde zich nu in bevindt, er is zoveel angst. Ik knik. Jij bent meestal niet bang, zegt hij. Hmm zeg ik soms wel hoor, dan komen er weer nieuwe draconische maatregelen en dan heb ik ook wel even dat de angst door me heen gaat. Ja dat snap ik zegt de slang. Plotseling zie ik overal om ons heen slangen naar ons toe komen glijden. Nieuwsgierig komen ze rondom ons liggen en kijken toe, luisterend denk ik. Nu voel ik geen angst, hoewel er best exemplaren bij zijn, die veel angst oproepen bij de meeste mensen. boa constrictors, adders, cobra's en allerlei andere grote en kleine en kleurige en in schutkleuren gehulde slangen.

Ze luisteren allemaal naar hem, hij is blijkbaar een soort leider, denk ik. Maar hij leest mijn gedachte: nee ik ben de koningsslang, en de dieren kiezen mij altijd uit om iemand toe te spreken. Ik ben blijkbaar een goede spreker. O maar u bent niet hun koning, o nee, daar doen wij niet aan, iedereen is zijn eigen koning. Jullie mensen hechten zo aan hiërarchische structuren, wij doen dat niet. De Leeuw is echt niet onze koning, dat mocht hij willen, dat is zo'n mensensprookje. Wij hebben praktische structuren in onze families, en dat is om veiligheidsredenen. Niet omdat iemand de baas wil spelen over ons. Dat is de manier waarop jullie kijken en als je door een bepaalde visie, of noem het maar bril naar dingen kijkt, dan ga je zien wat je verwacht. Daar hebben jullie wetenschappers toch onderzoeken naar gedaan? Eh ja, daar heb ik me niet zo in verdiept, mompel ik. En ik bedenk dat er natuurlijk veel logica zit in wat hij zegt. Het meeste wat wij zien is de projectie van onze geest. Wij scheppen met onze gedachten en dat wat we scheppen, hoeft niet in de werkelijkheid te bestaan, misschien alleen in onze geest.

Intussen zie ik uit mijn ooghoeken hoe een aantal krokodillen en kaaimannen naar de waterkant komen glijden, precies waar wij staan. Ook dat zijn dieren waar ik nog niet direct een vriendschapsverzoek naar heb verzonden. Wat komen die doen? De slang ziet mijn blik en voelt mijn onrust. Ben je bang van hen, zegt hij terwijl hij me doordringend aan kijkt? Eh nee hoor zeg ik. Maar helemaal klopt het niet. Ik kijk hoe de krokodillen zich op de kant hijsen en dichterbij komen. Ik focus weer op mijn hart en stuur hen de energie die daaruit komt. Ze gaan liggen, en kijken naar mij en naar de slang. Dan zie ik plots allerlei vogels overal gaan zitten op de takken en lianen. En apen en een tijger die zich half achter een bos verschanst maar wel kijkt en luistert. Ik kijk vragend naar de slang.

O als ik spreek met een mens komt iedereen uit het bos en rivier graag luisteren. Zij vinden het boeiend hoe de mensen momenteel in het leven staan, wij weten allemaal waar jullie doorheen gaan. Hij kijkt me aan, weet je, de angst die je af en toe voelt opkomen. En de angst van jullie die voelen wij allemaal, wij dieren. Alle dieren voelen angst bij anderen, en ook bij mensen. Hoewel gedomesticeerde dieren soms wel wat kwijt geraakt zijn van dat scherpe zintuig. Maar in principe hebben alle dieren dat vermogen om angst te ruiken, te voelen, te horen. Maar we zijn even goed in staat om liefde te voelen te ruiken te horen, zelfs te proeven. O ik kijk verbaasd. Hij zegt met dat vermogen kunnen we prooiën vangen, en aan voedsel komen. We zullen nooit of te nimmer een dier of mens

aanvallen wat liefde uitstraalt. Dat kunnen we niet, liefde vormt een beschermende laag om iemands lichamen heen

Ik voel in mezelf dat de liefde nu weer sterker is dan even geleden, ik weet wel dat angst niet goed is, maar soms heb ik er geen controle over, het kan mij zomaar overnemen. Maar gelukkig kan ik heel snel weer bij mijn liefde komen.

Ja je leert het al heel goed zegt de slang. Weet je jullie zitten nu allemaal in een lesprogramma waar van je gevraagd wordt om dit te ontwikkelen. Lesprogramma.... Herhaal ik? Nu ja dat noemen wij zo, wij weten wat er gaat komen. Jullie gaan nu en masse door een heel belangrijke periode heen, zowel iedereen individueel alsook in groepen, als volk, of als bv alle vrouwen, of alle ouderen, of alle kinderen. Jullie krijgen nu momenteel de allerbelangrijkste les van je leven.

En dat is deze les: Angst zorgt ervoor dat je wordt opgegeten... nee niet letterlijk, maar symbolisch. Wij zouden je opeten als je bang bent, maar de krachten die nu op aarde bezig zijn, en die weliswaar zullen verdwijnen gaan jullie eerst nog de meesterproef afnemen. O meesterproef zeg ik, daar schreef ik pas een stuk over. Ja dat weet ik zegt hij, wij volgen je overal, en weten wat je doet. Maar de echte meesterproef is de confrontatie met je eigen angst. En die staat eigenlijk los van wat er gebeurt. Jouw angst is van jou en die heb je altijd bij je, en hij is heel sterk als hij al vaak heeft 'gewonnen'. Hij is zwak, als liefde vaker heeft gewonnen. Hij is al bij je vanaf je eerste leven, en alle angst die je niet hebt weten te overwinnen met liefde, is nu in zijn volle kracht in iedereen aanwezig en actief.

Liefde en angst zijn de twee tegenpolen. Waar angst is kan geen liefde zijn. Angst is lage trilling, liefde is de hoogste trilling. Velen van jullie hadden tot voor kort nog het gevoel dat je stevig stond in jezelf en je kracht en dat je niet zomaar omver geblazen zou worden. Heel veel mensen hebben moeten leren dat dat dus niet klopte. Mensen die dachten zonder angst te zijn, blijken banger dan wie dan ook en degenen die eerder wel angsten hadden blijken plots stevige en onvervaard hun positie in te nemen. Ook veel spirituele mensen zijn erachter gekomen dat hun fundament niet zo solide was als ze wel dachten en naar anderen toe beweerden. Hun liefde leek heel wat toen er nog niets aan de hand was, maar bleek niet opgewassen te zijn tegen deze storm van angst die over jullie wordt uitgerold. Want dat is het eigenlijk, dat is het enige, er wordt een deken van angst uitgerold, heel stelselmatig en heel efficiënt.

De proef voor elke van jullie is, wie weet deze angsthype te overmeesteren. Met liefde.. niet met strijd, niet met agressie. Nee het gevecht vindt plaats in jou tussen je angst en je liefde, maar niet achter je computer, wel in de wereld, op de plaatsen waar angst is.

Ik voel me inmiddels heel rustig en ontspannen en ga op de grond zitten vlakbij de kop van de slang. Het lijkt alsof hij lacht, er glimmen een soort pretlichtjes in zijn ogen. Er komen enkele kleinere slangen dichterbij gegleden en een legt zijn kop voorzichtig op mijn bovenbeen, het voelt koud en vreemd, maar ik voel dat het liefdevol is. Eentje wikkelt zich dan om mijn andere been, en een rond een arm. Ik zit een beetje onhandig maar het voelt goed. Alle dieren zijn heel ontspannen. En er hangt een liefdevolle sfeer. Ik zit daar en beseft dat deze situatie heel gevaarlijk zou zijn, als ik bang zou zijn. Deze dieren zijn stuk voor stuk 'gevaarlijke' dieren. Geen schoothondjes of poesjes, of schootslangen...en dat is in de wereld nu ook zo. Heel gevaarlijk voor degenen die niet bij hun liefde kunnen, bedenk ik, niet in hun hart kunnen.

Het is daar heel gevaarlijk spreekt de slang mijn gedachten uit, maar alleen voor de mensen die bang zijn. Ik besluit weer actief te worden om mensen te helpen in hun hart te komen, middels mediteren. Dat is wel het minste wat ik kan doen. Heel goed broemt de slang. Heel goed.

Dan is het gesprek klaar de slangen glijden van mij af en verdwijnen in het dicht struikgewas, de krokodillen plonzen in de rivier en de vogels vliegen kwetterend was. De koningsslang zegt, doe zo voort en glijdt statig weg, toch wel met een koninklijk airtje..

Tanni Koens